

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant starszy sekretarz sądowy M. O.

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. P.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W., Gminie M. Ł. – Prezydentowi Miasta (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 45.000 zł (czterdzieści pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 3 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki tytułem odszkodowania kwotę 7970,80 zł (siedem tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) z odsetkami:
 - a) ustawowymi od kwoty 594,80zł (pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt groszy) od dnia 25 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
 - b) ustawowymi za opóźnienie od kwoty 7376 zł (siedem tysięcy trzysta siedemdziesiąt sześć złotych) od dnia 19 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki tytułem renty na zwiększone potrzeby kwotę po 176 zł (sto siedemdziesiąt sześć złotych) płatną do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca począwszy od 20 lipca 2017 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności;
3. oddala powództwo w pozostałej części w stosunku do pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.;
4. oddala powództwo w całości w stosunku do pozwanych Gminy M. Ł. – Prezydenta Miasta (...) Spółki Akcyjnej w Ł. ;
5. obciąża pozwanego Towarzystwo (...) Spółkę Akcyjną w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 3722,36 zł (trzy tysiące siedemset dwadzieścia dwa złote trzydzieści sześć groszy) tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa kosztów sądowych;
6. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółkę Akcyjną w W. rzecz powódki kwotę 2717 zł (dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

7. zasądza od powódki rzecz pozwanej Gminy M. Ł. – Prezydenta Miasta Ł. kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

8. zasądza od powódki rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 855/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 20 października 2015 roku skierowanym przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., powódka Z. P., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 12 057,97 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 października 2015 roku do dnia zapłaty, w tym kwoty 10 000 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 2 057,97 złotych odszkodowania za szkodę powstałą w dniu 27 stycznia 2015 roku. Nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dochodzone roszczenie wynika ze zdarzenia, do którego doszło w dniu 27 stycznia 2015 roku, gdy powódka idąc ulicą (...) w Ł., na wysokości bloków oznaczonych numerem (...), poślizgnęła się i upadła na oblodzonym i nierównym chodniku. W wyniku przedmiotowego zdarzenia powódka doznała urazu w postaci wieloodłamowego złamania kości łokciowej lewego przedramienia ze zwichnięciem głowy kości promieniowej. W związku z odniesionymi obrażeniami ciała powódka została poddana zabiegowi operacyjnemu otwartego nastawienia, zespolenia płytką mostkującą złamania dalszego odcinka kości łokciowej. Powódka została skierowana do poradni chirurgii urazowo-ortopedycznej celem kontynuowania leczenia oraz zalecono jej zabiegi fizjoterapeutyczne. Doznany przez powódkę uraz nosi za sobą uszkodzenia o nieodwracalnym charakterze, w znacznym stopniu ograniczające funkcje ręki.

Powódka ustaliła, iż podmiotem odpowiedzialnym za usuwanie skutków zimy na terenie nieruchomości należącej do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, na której doszło do zdarzenia, był J. N. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), posiadający w chwili zdarzenia polisę ubezpieczenia OC w Towarzystwie (...) SA. Powódka wezwała pozwane towarzystwo do zapłaty zadośćuczynienia oraz odszkodowania pismem z dnia 2 września 2015 roku. Pozwany odmówił wypłaty świadczeń na rzecz powódki.

Na dochodzoną pozewem kwotę składa się: kwota 10.000 złotych tytułem zadośćuczynienia, kwota 1 557,97 złotych z tytułu zwrotu kosztów leczenia (w tym 1220 zł – wydatki na rehabilitację i 337,97zł – wydatki na leki), kwota 500 złotych kosztów pomocy osób trzecich.

(pozew k. 2-4v, pełnomocnictwo k. 5)

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 14 stycznia 2015 roku pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Pozwany kwestionował powództwo co do zasady, jak i co do wysokości dochodzonych pozewem kwot. Pozwany wskazał, iż chodnik przy ulicy (...) na wysokości bloków (...), na którym według twierdzeń powódki doszło do zdarzenia, znajduje się w zarządzie Miasta Ł., dlatego też zarządca osiedla (...) oraz firma sprzątająca (...) J. N. nie mają obowiązku utrzymania czystości przedmiotowego chodnika. Podniósł, że odpowiedzialność ubezpieczonego J. N. nie została przez powódkę udowodniona.

Nadto w dniu 27 stycznia 2015 roku panowały warunki atmosferyczne powodujące powstawanie lodowicy/gołoledzi i nie było możliwości całkowitego wyeliminowania związanych z nimi niedogodności.

Odnosząc się do żądanej kwoty zadośćuczynienia pozwany wskazał, iż jest ona wygórowana i nieadekwatna do czasu trwania, natężenia oraz rodzaju cierpień fizycznych powódki.

Pozwany zakwestionował żądanie odszkodowawcze powódki co do zasady, jak i wysokości. Wskazał, iż nie wszystkie farmaceutyki zakupione przez powódkę pozostają w związku ze zdarzeniem szkodzącym. W kwestii roszczenia odszkodowawczego z tytułu zwrotu kosztów rehabilitacji, pozwany uznał za nieudowodnione przez powódkę niemożność skorzystania przez nią ze świadczeń udzielanych przez NFZ. W zakresie żądania zwrotu kosztów opieki osób trzecich, pozwany podniósł niewykazanie przez powódkę zarówno faktu poniesienia kosztów z tego tytułu, jak i konieczności i niezbędności tej opieki.

Pozwany zakwestionował oznaczoną przez powódkę datę początkową naliczania odsetek ustawowych od dochodzonej pozwem kwoty zadośćuczynienia wskazując, iż w sytuacji ustalenia wysokości zadośćuczynienia według stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy uzasadnione jest przyznanie odsetek ustawowych od chwili wyrokowania.

(odpowiedź na pozew k.64-71, pełnomocnictwo k.73, odpis z KRS k.74-80)

Pełnomocnik powódki pismem z dnia 26 kwietnia 2016 r. wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanych (...) Spółkę Akcyjną w Ł. oraz Gminę M. Ł.. Pełnomocnik powódki wskazał, iż na obecnym etapie postępowania, wobec rozbieżności stanowisk Gminy Ł., (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, (...) SA, J. N. (...), trudno przesądzić ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za skutki spowodowane zaniedbaniem odśnieżania i posypywania szorstkim materiałem przedmiotowego chodnika w dniu i miejscu, w którym zaistniała szkoda. Działki nr (...), gdzie doszło do wypadku są własnością Gminy M. Ł. i stanowią chodnik. Działki (...), stanowiące własność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, na których posadowione są bloki mieszkalne Obywatelska (...) położone są bezpośrednio przy granicy działek drogowych chodnika o nr (...). (...) SA udzielała ubezpieczenia OC (...) Spółdzielni Mieszkaniowej.

(pismo procesowe k. 108-108v)

Postanowieniem z dnia 6 maja 2016 roku Sąd na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanych: (...) Spółkę Akcyjną w Ł..

(postanowienie k. 109)

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 maja 2016 r. pozwana Gmina M. Ł. – Prezydent Miasta Ł., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana nie uznała powództwa co do zasady, jak i wysokości. Pozwana wskazała, iż według twierdzeń powódki do zdarzenia doszło na chodniku położonym bezpośrednio przy granicy nieruchomości oznaczonej numerami (...), obręb (...), której właścicielem jest (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa. Za utrzymanie czystości i porządku chodnika w tym miejscu odpowiedzialna jest (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa, która powierzyła obowiązek zimowego utrzymania chodnika przedsiębiorstwu (...).

Nadto pozwana podniosła, iż powódka nie udowodniła swego roszczenia co do wysokości.

(odpowiedź na pozew k. 110-112, pełnomocnictwo k. 113)

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 maja 2016 roku pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu. Pozwany przyznał, iż w dacie zdarzenia na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej udzielał ochrony ubezpieczeniowej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej. Pozwany wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego ustalono, iż ubezpieczony dołożył należytej staranności podczas wykonywania obowiązków w zakresie utrzymania zimowego chodników przez niego administrowanych, zlecając wykonanie tych czynności firmie

zawodowo zajmującej się utrzymaniem porządku na terenie nieruchomości, dlatego też brak przesłanek do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego.

(odpowiedź na pozew k. 11-116v, pełnomocnictwo k. 118, odpis KRS k. 119-122)

W piśmie z dnia 30 marca 2017 roku pełnomocnik powódki dokonał modyfikacji żądania pozwu w ten sposób, że ostatecznie wniósł o zasądzenie in solidum od pozwanych na rzecz powódki kwot:

- 45 000 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 października 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 2 057,97 złotych odszkodowania za koszty leczenia i opieki sprecyzowanych w pozwie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 października 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 7 876 złotych odszkodowania za dalsze koszty opieki osób trzecich tj. od 27 stycznia 2015 roku do 27 maja 2017 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 października 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- 176 złotych tytułem renty na zwiększone potrzeby wynikającej z potrzeby opieki osób trzecich w wymiarze 4 godzin tygodniowo – płatną miesięcznie do dnia 10-tego każdego miesiąca począwszy od daty wyroku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi.

Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu z kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W przypadku stwierdzenia braku odpowiedzialności któregoś z pozwanych, pełnomocnik powódki wniósł o nieobciążanie powódki kosztami procesu w tym zakresie, gdyż powódka uczyniła wszystko, aby ustalić osobę odpowiedzialną za stan zimowy chodnika w miejscu wypadku.

(pismo procesowe k. 217-218v)

W piśmie procesowym z dnia 26 kwietnia 2017 roku pełnomocnik pozwanej Gminy M. Ł. wniósł o oddalenie powództwa, także w rozszerzonej części oraz o zasądzenie na rzecz pozwanej Gminy M. Ł. kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pismo procesowe k. 226-228)

W piśmie procesowym z dnia 28 kwietnia 2017 roku pełnomocnik pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. wniósł o oddalenie powództwa, także w rozszerzonej części.

(pismo procesowe k. 231)

W piśmie procesowym z dnia 24 maja 2017 roku pełnomocnik pozwanego (...) SA w Ł. wniósł o oddalenie powództwa, także w rozszerzonej części oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu.

(pismo procesowe k. 234)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 stycznia 2015 roku, w Ł., około godziny 9:00, Z. P. idąc ulicą (...), na wysokości bloku numer 65/67 pośliznęła się na oblodzonym chodniku, na skutek czego utraciła równowagę i upadła na lewą stronę ciała.

Nawierzchnia w okolicy miejsca zdarzenia nie była posypana piaskiem ani solą, pod świeżą warstwą śniegu znajdowała się warstwa lodu. Dwie przypadkowe osoby podprowadziły powódkę pod murek przy bloku.

Powódka miała zimowe obuwie na niskim obcasie.

(zeznania powódki k. 247-248, zeznania świadka A. P. k. 164-165)

Chodnik w miejscu wypadku powódki usytuowany jest na działkach o numerach ewidencyjnych (...) należących do Gminy M. Ł.. Działki te położone są przy granicy działek o numerach ewidencyjnych (...), na których usytuowane są bloki mieszkalne pozostające w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej.

(wydruki ze stron internetowych k. 17, k. 39, pismo (...) k. 38, notatka k. 42, pismo (...) k. 43, mapa k. 87)

Powódka zadzwoniła do syna, który po przybyciu na miejsce zdarzenia zabrał powódkę do Wojewódzkiej (...) w Ł..

(zeznania powódki k. 247-248, karta informacyjna k. 19, zeznania świadka A. P. k. 164)

Po wstępnej diagnostyce powódka została skierowana do dalszego leczenia w Szpitalu (...) i przyjęta na oddział ortopedyczny. Na podstawie wyników wykonanych badań u powódki stwierdzono wieloodłamowe złamanie kości łokciowej lewego przedramienia ze zwiecznięciem głowy kości promieniowej. Następnego dnia u powódki przeprowadzono zabieg operacyjny nastawienia złamania kości łokciowej i jej zespolenia blaszką i śrubami. Kończynę unieruchomiono w szynie gipsowej ramiennie-dłoniowej. Przebieg pooperacyjny był niepowikłany. W dniu 30 stycznia 2015 roku została wypisana do domu z zaleceniem wykonywania ćwiczeń lewego barku i palców lewej ręki, dalszego leczenia w poradni ortopedycznej, utrzymania unieruchomienia kończyny przez okres 3 tygodni.

W dniu 2 lutego 2015 roku powódka zgłosiła się do poradni ortopedycznej, wykonano opatrunek i stwierdzono prawidłowe gojenie rany. W dniu 11 lutego 2015 roku zdjęto powódce szwy z wygojonej rany pooperacyjnej. Po 4 tygodniach od zabiegu operacyjnego powódce zdjęto opatrunek gipsowy i stwierdzono ograniczenie supinacji przedramienia o 30°. Kontrolne zdjęcie RTG wykazało prawidłowe ustawienie odłamów, zawołowanie szczeliny złamania. Powódce została zalecona rehabilitacja. Podczas wizyty kontrolnej w dniu 25 marca 2015 roku odnotowano minimalny obrzęk przedramienia i nadgarstka lewego oraz znaczny deficyt ruchów stawu łokciowego – zgięcie 80°, wyprost 45°. Zdjęcie RTG nie wykazało nieprawidłowości w ustawieniu odłamów oraz cech zrostu odłamów. Na przełomie kwietnia i maja 2015 roku powódka korzystała z zabiegów fizykalnych, w tym pola magnetycznego, lasera, masażu wirowego. Na podstawie zdjęcia RTG wykonanego w dniu 22 lipca 2015 roku odnotowano cechy postępującego zrostu odłamów. Badanie kliniczne wykazało deficyt wyprost 20°, a zgięcia 80°, pronacja i supinacja przedramienia ok. 60°. Powódka otrzymała skierowanie na dalszą rehabilitację.

Wykonane w dniu 20 sierpnia 2015 roku badanie przewodnictwa nerwowego lewej kończyny górnej wykazało aksonalne uszkodzenie włókien ruchowych nerwu promieniowego. Podczas wizyty w dniu 3 września 2015 roku odnotowano utrzymujące się dolegliwości bólowe oraz ograniczenie ruchów stawu łokciowego. Kolejne badanie RTG wykazało zrost w okresie konsolidacji odłamów. W czasie kolejnego pobytu na oddziale ortopedyczno-urazowym Szpitala (...) w dniach 31 maja – 2 czerwca 2016r. usunięto powódce materiał zespalający z wygojonego złamania kości łokciowej.

(kserokopie dokumentacji medycznej k. 19-32, 159-159v)

Na skutek wypadku z dnia 27 stycznia 2015 roku pod względem neurologicznym powódka doznała urazu złamania wieloodłamowego, wielomiejscowego trzonu kości łokciowej lewej ze zwiecznięciem głowy kości promieniowej oraz uszkodzenia włókien ruchowych lewego nerwu promieniowego. W aspekcie neurologicznym powódka nie doznała trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku tego wypadku.

(opinia biegłego neurologa k. 146-147)

W wyniku wypadku z dnia 27 stycznia 2015 roku powódka doznała urazu złamania kości przedramienia typu di M.. W aspekcie ortopedycznym powódka doznała w wyniku wypadku trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15%. Zakres cierpień fizycznych powódki był znacznego stopnia w okresie pierwszego miesiąca po wypadku. Po tym czasie do chwili obecnej u powódki występują przewlekłe bóle stawu łokciowego.

U powódki przez 2 miesiące po wypadku na skutek urazu lewej kończyny górnej wystąpiła potrzeba opieki i pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego w wymiarze 3 godzin dziennie. Przez okres kolejnych dwóch miesięcy pomoc ta była zasadna w wymiarze 2 godzin dziennie. Po tym czasie, do chwili obecnej powódka wymagała i nadal wymaga pomocy innych osób przy wykonywaniu czynności związanych z gruntownym sprzątnięciem, dzwiganie cięższych zakupów. Pomoc ta jest zasadna w wymiarze ok. 4 godzin tygodniowo.

Leczenie u powódki następstw przedmiotowego wypadku obejmowało operacyjne nastawienie i zespolenie złamania, unieruchomienie kończyny w szynie gipsowej przez okres 1 miesiąca. Po zdjęciu gipsu powódka została skierowana na rehabilitację. Powódka korzystała z leczenia bezpłatnie, w ramach NFZ. Powódka nie wymagała usprawniania w ramach odpłatnych zabiegów. Powódka wymaga wykonywania codziennych ćwiczeń ruchowych w stawach ramiennych, ćwiczeń palców, które powinna wykonywać samodzielnie, a także odbywania cyklicznej rehabilitacji, dostępnej w ramach NFZ.

Powódka po wypadku zasadnie stosowała medykamenty: O., O.. Koszt aktualnie stosowanych przez powódkę maści przeciwbólowych wynosi 20 złotych miesięcznie.

(opinia biegłego ortopedy k. 203-206 z zał. 208-213)

Koszt zakupu dwóch opakowań żelu O. wyniósł 25 złotych, a dwóch opakowań tabletek O. 0,8 g 69,80 złotych.

(faktura VAT nr (...) k. 35, faktura VAT nr (...) k. 36)

Utrzymanie ciągów dla pieszych przylegających do nieruchomości przy ulicy (...) w Ł., na wysokości budynków (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w Ł., na podstawie umowy z dnia 30 sierpnia 2010 roku zleciła J. N. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. N., w tym czynności związane z usuwaniem śniegu i lodu z powierzchni utwardzonych oraz uszorstnienie nawierzchni poprzez posypywanie piaskiem (pkt. 2 lit. i zakresu czynności i obowiązków stanowiącego załącznik do umowy). Zgodnie z § 8 umowy zleceniobiorca ponosi pełną odpowiedzialność za skutki cywile, karne i administracyjne niewykonania lub nieprawidłowego wykonania umowy, zarówno w odniesieniu do zleceniodawcy, jak i osób trzecich.

(umowa k. 90-91, zakres czynności i obowiązków k. 92, pismo (...) k. 101, aneks k. 194, mapa sytuacyjna do celów prawnych k. 197, zeznania świadka I. M. k. 128-130, zeznania świadka G. P. k. 162-164)

J. N. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „P.U. (...) J. N. posiadał w dacie wypadku powódki ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) Spółce Akcyjnej w W..

(wydruk ze strony internetowej k. 47, okoliczność bezsporna)

Prace porządkowe na terenie osiedla (...) nadzoruje administrator osiedla. W okresie zimowym nadzór ten wykonywany jest codziennie i polega na kontroli stanu nawierzchni chodników, parkingów oraz czystości klatek schodowych. Nadzór chodników obejmuje sprawdzenie czy powierzchnia chodnika została odśnieżona i posypania piaskiem. Pracownicy firmy sprzątającej rozpoczynają pracę około godziny 6 i kontynuują ją do godziny 14, zaś w okresie zimowym w razie wystąpienia opadów śniegu podejmują czynności porządkowe nawet o godzinie 2-3. Firma (...) nie zgłaszała zastrzeżeń administracji w przedmiocie zakresu obowiązków utrzymania zimowego przyległych terenów. Na podstawie umowy między firmą (...) a (...) Spółdzielnią Mieszkaniową zakresem prac objęty był teren chodnika na wysokości bloków przy ulicy (...).

(zeznania świadków: I. M. k. 128-130, G. P. k. 162-164)

Powódka mieszkała sama. Po opuszczeniu szpitala powódka miała problemy z samodzielnym funkcjonowaniem, nie była w stanie sama się umyć, przygotować sobie posiłków. Pomoc powódce świadczył jej syn, synowa oraz wnuczka, którzy regularnie przyjeżdżali do powódki robiąc jej zakupy, sprzątając, pomagając przy codziennych czynnościach.

(zeznania świadka A. P. k. 164-165, zeznania powódki k. 247-248)

Pierwszą rehabilitację po zdjęciu opatrunku gipsowego powódka odbyła w ramach refundacji NFZ. Powódka wykupiła dodatkowe zabiegi, ponosząc ich pełną odpłatność.

(zeznania świadka A. P. k. 164-165, zeznania powódki k. 247-248, paragony k. 26, faktury k. 33-34)

Pismem doręczonym w dniu 3 września 2015 roku powódka zgłosiła szkodę Towarzystwu (...) SA w W. żądając zapłaty na jej rzecz kwoty co najmniej 50 000 złotych tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę z dnia 27 stycznia 2015 roku.

(zgłoszenie szkody w załączonych aktach szkody)

Decyzją z dnia 1 października 2015 roku Towarzystwo (...) SA w W. odmówiło wypłaty świadczenia na rzecz powódki, uznając zgłoszone roszczenie za niezasadne.

(decyzja z dn. 1.10.2015 r. k. 52-52v)

Powódka do chwili obecnej leczy się w związku z następstwami zdarzenia z dnia 27 stycznia 2015 roku. Największe dolegliwości występowały u powódki w okresie 7 miesięcy po zdarzeniu. Spowodowane były bólem i trudnościami z poruszaniem ręką. Obecnie powódka nadal odczuwa ból ręki, korzysta z rehabilitacji, po której odczuwa poprawę. Powódka nie może obciążać lewej ręki. Członkowie rodziny pomagają jej do chwili obecnej przy sprzątanii, robieniu zakupów. Przed wypadkiem powódka była w samodzielna, nie wymagała pomocy przy wykonywaniu codziennych czynności, jedynie w zakresie cięższych prac domowych była wyręczana przez najbliższych.

(zeznania powódki k. 247-248)

Stawka pełnej odpłatności jednej roboczogodziny za usługi opiekuńcze na terenie miasta Ł. w dni powszednie od lipca 2013 roku wynosiła 11 złotych.

(okoliczność znana Sądowi urzędowo)

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o dokumenty lub ich kserokopie, stosując w tym względzie art. 308 k.p.c., zeznania powódki oraz świadków z wyjątkiem świadka J. N.. Kluczowe znaczenie dla ustalenia zasadności i wysokości kwot objętych żądaniem pozwu przyznać należało opinii biegłego z zakresu ortopedii oraz biegłego z zakresu neurologii.

W ocenie Sądu sporządzone w sprawie opinie biegłych zasługują na podzielenie w całości. Biegli oparli swoje ustalenia na całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, a także na badaniu powódki. Sąd uznał powołane opinie za w pełni wiarygodne i przydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nadto, na podkreślenie zasługuje również okoliczność, iż żadna ze stron nie zgłaszała wniosków o wydanie opinii uzupełniających w sprawie, ani o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego.

Sąd odmówił wiary zeznaniom świadka J. N. w zakresie w jakim twierdził, iż teren na którym doszło do upadku powódki nie był objęty zawartą z nim umową o zimowe utrzymanie czystości. Zeznał, iż spółdzielnia nie wymagała od niego w dacie zdarzenia utrzymania chodnika przy ulicy (...), jednakże nie wskazał danych personalnych osoby, od której powziął taką informację, oraz nie zostało ustalone, aby ta osoba była upoważniona do precyzowania zapisów

umowy z dnia 30 sierpnia 2010 roku w imieniu spółdzielni. Nadto, podkreślić należy, iż J. N. był zainteresowany w przedstawieniu okoliczności faktycznych w sposób dla niego korzystny, gdyż jest ubezpieczony w pozwanym Towarzystwie (...) SA w W. i do jego obowiązków należało wykonywanie umowy ze spółdzielnią. Także z treści umowy z dnia 30 sierpnia 2010 roku wynika, że obejmowała ona teren osiedla. J. N. przyznał też, że wcześniej zdarzało mu się wykonywać prace porządkowe na przedmiotowym chodniku, gdy nie przyjechała firma zatrudniona przez Gminę, oraz czynił to, by uniknąć odpowiedzialności.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części w stosunku do pozwanego Towarzystwa (...) SA w W.. Wobec pozostałych pozwanych podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że w ocenie Sądu, wyłączną przyczyną upadku powódki była śliska, niezabezpieczona powierzchnia chodnika. Przede wszystkim z zeznań powódki jasno wynika, że upadła, bowiem poślizgnęła się na oblodzonej, ośnieżonej, niczym niezabezpieczonej nawierzchni chodnika. Świadek A. P., syn powódki, zeznał, iż po przybyciu na miejsce zdarzenia, po otrzymanym telefonie od powódki z prośbą o pomoc, sam miał problem z utrzymaniem równowagi na chodniku, z powodu śliskości jego nawierzchni. Nadto, nie zaobserwował by chodnik w tym miejscu posypany był jakąkolwiek substancją uszorstniającą.

Miejsce zdarzenia, co nie było sporne między stronami, zlokalizowane jest na chodniku położonym bezpośrednio przy granicy nieruchomości oznaczonej jako działki numer (...), na wysokości budynków oznaczonych numerem (...) przy ulicy (...) w Ł..

W kontekście powołanej przez powódkę w pozwie podstawy faktycznej – podstawy prawnej tak sformułowanego żądania należy upatrywać w normie art. 415 k.c. w zw. z art. 822 §1, §2 i §4 k.c.

Powołany przepis art. 415 k.c. przewiduje odpowiedzialność cywilną tego, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę. Natomiast bezpośrednią podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego towarzystwa ubezpieczeń stanowi przepis art. 822 §1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia, przy czym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 §2 k.c.). W przypadku zaś odpowiedzialności cywilnej, uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (§ 4 art. 822 k.c.).

Podstawą odpowiedzialności ubezpieczonego jest art. 415 kc w zw. z art. w zw. z art. 444 § 1 i 2 w zw. z art. 445 § 1 kc. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności za skutki zdarzenia niezbędne jest spełnienie łącznie 3 przesłanek, tj. winy, zaistnienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zawinionym działaniem. Zauważyć w tym miejscu należy, że czyn niedozwolony oznacza kategorię prawną obejmującą swym zakresem przedmiotowym zachowania (działania i zaniechania) polegające na naruszeniu pewnych ogólnych tj. spoczywającym na każdym i względem każdego, reguł ostrożności, dbałości o interesy, życie, zdrowie innych podmiotów, słowem należytego zajmowania się innymi dobrami prawnymi.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 4) w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4) ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1399 ze zm.), właściciele nieruchomości (współwłaściciele, użytkownicy wierzności oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomością) zapewniają utrzymanie porządku i czystości przez: uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

W świetle powyższego, w przedmiotowej sprawie, obowiązek utrzymania w należytym stanie trenu chodnika przy ulicy (...) w Ł. spoczywał na (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, która w drodze umowy powierzyła go J. N. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. N..

Powierzenie czynności przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności, prowadzi do wyłączenia odpowiedzialności powierzającego na podstawie przepisu art. 429 k.c. Wyłączenie odpowiedzialności powierzającego czynność skutkuje uruchomieniem odpowiedzialności za szkodę podmiotu, który przyjął na siebie czynności do wykonania.

W sytuacji, gdy za szkodę odpowiedzialny jest J. N. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. N., pociąga to za sobą automatycznie odpowiedzialność ubezpieczyciela. Podstawą prawną odpowiedzialności ubezpieczyciela za skutki wypadku jest bowiem przyjęcie odpowiedzialności za ubezpieczonego na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Obowiązkom swoim ubezpieczony (jego pracownicy) nie uczynili zadość w sposób należyty, tj. ogólnie wymagany w stosunkach danego rodzaju. W miejscu, gdzie doszło do wypadku, przechodzi codziennie, co jest faktem oczywistym, wielu przechodniów. Uznać należy, że zapewnienie na chodniku zabezpieczonej przed skutkami zimy nawierzchni jest absolutnym standardem i stanowi minimum staranności w utrzymaniu tego miejsca. Niedopuszczalne jest bowiem, aby nawierzchnia była oblodzona czy też – gdy oblodzenia nie można usunąć, by nie była należyście zabezpieczona przed poślizgnięciem się jej użytkowników. Taki stan zagraża bowiem bezpieczeństwu pieszych.

Z materiału dowodowego wynika, że w dacie zdarzenia nawierzchnia chodnika była oblodzona i niezabezpieczona. Tym samym jej stan stwarzał niebezpieczeństwo dla przechodzących. Wina J. N. rozumiana jako niedołożenie należytej staranności jest więc ewidentna. Zauważyć w tym miejscu należy, że dla przyjęcia odpowiedzialności w prawie cywilnym nie jest konieczne wystąpienie winy umyślnej czy też rażącego niedbalstwa, ale wystarczy niedołożenie owej ogólnej staranności. Powódka udowodniła, że nawierzchnia chodnika nie była utrzymana w stanie zapewniającym bezpieczeństwo użytkowników; natomiast pozwany nie przedstawił żadnych dowodów dla przyjęcia, iż nie było możliwe zapewnienie prawidłowego stanu nawierzchni bądź to z uwagi na siłę wyższą bądź z uwagi na jakież inne szczególne przyczyny. Przeciwnie, z zeznań świadka J. N. wynika, że nie przywiązywał wagi do regularnego dbania o stan nawierzchni w miejscu zdarzenia, ponieważ według niego teren ten pozostawał w zakresie utrzymania Gminy.

Tym samym przyjąć należy przyjąć, iż zachowanie przedsiębiorcy, polegające na niezapewnieniu należytego stanu nawierzchni chodnika jest zawinione i nie sposób stwierdzić jakichkolwiek okoliczności ekskulacyjnych w tym zakresie.

Pomiędzy powstałą szkodą a winą podmiotu ubezpieczonego zachodzi w okolicznościach sprawy adekwatny związek przyczynowy, o którym traktuje przepis art. 361 k.c. Utrzymanie złego stanu nawierzchni – istnienie oblodzenia, w miejscu po którym poruszają się jej użytkownicy zwiększa bowiem każdorazowo prawdopodobieństwo powstania wypadku

Reasumując, powódka udowodniła zasadę odpowiedzialności pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. za skutki wypadku z dnia 27 stycznia 2015 roku.

Powództwo skierowane przeciwko Gminie M. Ł. oraz (...) SA podlegało oddaleniu w całości. Nie ustalono, aby pozwana Gmina była zobowiązana do usuwania oblodzenia bądź minimalizowania śliskości nawierzchni. Objęta ubezpieczeniem w (...) SA (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa powierzyła zaś wykonywanie tych obowiązków J. N., o czym wyżej.

Zadośćuczynienie jest szczególną formą odszkodowania w wypadku wyrządzenia szkody niemajątkowej. Ustawodawca nie wskazał żadnych kryteriów ustalania jego wysokości, ale z dotychczasowego orzecznictwa wynika, że badaniu podlega przede wszystkim rozmiar doznanej krzywdy; stopień, rodzaj, natężenie, intensywność i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, trwałość skutków oraz prognozy na przyszłość. Należy przy tym mieć na uwadze

rodzaj dóbr osoby ludzkiej, które zostały naruszone. Okoliczności te winny być ocenione przez pryzmat konsekwencji, jakie uszczerbek wywołuje w dziedzinie życia osobistego i społecznego.

Ocena krzywdy doznanej przez powódkę winna opierać się na rzetelnych, w miarę możliwości zobiektywizowanych kryteriach opartych na przeprowadzonym postępowaniu dowodowym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.08.2004 r., sygn. akt WA 18/04, publ. OSN z 2004 r., Nr 1, poz. 1487).

Przy określeniu wysokości zadośćuczynienia należnego powódce, Sąd miał na względzie, że wskutek wypadku doznała obrażeń, których konsekwencją była konieczność poddania się przez powódkę długotrwałemu leczeniu (trwającemu do chwili obecnej), w tym leczeniu operacyjnemu oraz hospitalizacji. Powódka doznała cierpień fizycznych i psychicznych, które związane były z bólem, koniecznością hospitalizacji, leczeniem operacyjnym, trudnościami w codziennym funkcjonowaniu. Nadto powódka odczuwała dyskomfort związany z brakiem samodzielności i koniecznością korzystania z pomocy innych osób w czynnościach samoobsługi. Nie ulega wątpliwości, że jakość życia powódki uległa pogorszeniu wskutek stanowiących następstwo wypadku uciążliwych dolegliwości i ograniczeń. Powstałe w efekcie wypadku dysfunkcje nadal utrudniają powódce codzienne funkcjonowanie.

Sąd, dokonując oceny wysokości należnego powódce zadośćuczynienia, wziął pod uwagę także stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15%, którego doznała w wyniku przedmiotowego wypadku.

Wobec powyższego, biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy doznanej przez powódkę, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 45 000 złotych.

Kolejne z żądań pozwu – zasądzenia odszkodowania – znajduje oparcie w przepisie art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Korzystanie z pomocy innej osoby i związane z tym koszty niewątpliwie stanowią koszty leczenia w rozumieniu art. 444 § 1 k.c. Legitymacja czynna żądania zwrotu tych kosztów przysługuje poszkodowanemu niezależnie od tego, kto sprawuje nad nim opiekę (np. osoba bliska). Jednakże ewentualny rozmiar roszczenia przysługującego poszkodowanemu z tego tytułu nie może przekraczać wynagrodzenia osoby mającej odpowiednie kwalifikacje do wykonywania takiej opieki.

Sąd w zakresie żądania odszkodowania zasądził od strony pozwanej kwotę 7 876 złotych. Na należne powódce odszkodowanie złożyła się kwota kosztów niezbędnej opieki osób trzecich przez okres objęty żądaniem powódki i wskazany przez powódkę w piśmie z dnia 30 marca 2017 roku tj. od dnia wypadku do dnia 27 maja 2017 roku. Powódka wymagała opieki osób trzecich przez okres 2 miesiące po wypadku w wymiarze 3 godzin dziennie, przez następne dwa miesiące w wymiarze 2 godzin dziennie, zaś w kolejnym okresie po 4 godziny tygodniowo. Obliczając koszt tej opieki, Sąd zastosował stawkę stosowaną przez (...) Komitet Pomocy (...) w Ł.. Łącznie koszty opieki za ten okres wyniosły 7 876 złotych (60 dni x 3 godziny x 11 złotych = 1 980 złotych oraz 60 dni x 2 godziny x 11 złotych = 1 320 złotych oraz 104 tygodnie x 4 godziny x 11 złotych = 4 576 złotych). W związku z powyższym Sąd zasądził odszkodowanie w kwocie 7 876 złotych.

W pozostałym zakresie żądanie podlegało oddaleniu.

Obowiązująca za usługi opiekuńcze stawka stosowana przez (...) nie jest kwotą wygórowaną dla ustalenia wysokości świadczenia należnego powódce. Gdyby powódka zdecydowała się na ponoszenie kosztów opieki po wypadku, zmuszona byłaby płacić należność w wysokości obowiązującej na rynku takich usług.

Pozwem objęte zostało także żądanie zwrotu kosztów leczenia, w tym z tytułu zakupu medykamentów oraz prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych. Biegły ortopeda w wydanej opinii potwierdził zasadność ponoszenia przez powódkę wydatków związanych z zakupem produktów O. i O.. Koszt zakupu tych medykamentów został wykazany przez powódkę załączonymi fakturami, z których wynika, iż koszt zakupu dwóch opakowań O. i dwóch opakowań O.

wyniósł łącznie 94,80 złotych. Ponad tą kwotę roszczenie zwrotu kosztów leczenia jest nieudowodnione. Powódka nie wykazała, iż pozostałe zakupione a wyszczególnione w fakturach medykamenty miały mieć związek z leczeniem skutków zdarzenia z dnia 27 stycznia 2015 roku. Mając to na uwadze, żądanie z tytułu zwrotu kosztów leczenia ponad kwotę 94,80 złotych podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Nadmienić należy, iż wprawdzie biegły neurolog w wydanej opinii potwierdzał zasadność ponoszenia przez powódkę wydatków związanych z zakupem medykamentów (G., N.), jednakże żądanie pozwu nie obejmowało roszczenia o zwrot kosztu zakupu tych leków, jak też powódka nie złożyła potwierdzenia ich zakupu, dlatego też Sąd nie uwzględnił takich wydatków w zasądzonym na rzecz powódki odszkodowaniu.

Zdaniem Sądu powódka nie udowodniła zasadności zgłoszonego żądania w zakresie odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych. Pozwany kwestionował żądanie pozwu w całości, zatem także w zakresie kwot odszkodowania, podnosił, iż powódka nie wykazała, iż skorzystanie przez nią z nieodpłatnych zabiegów rehabilitacyjnych, w ramach świadczeń refundowanych przez NFZ nie było możliwe.

W ocenie Sądu na gruncie ustaleń faktycznych niniejszej sprawy nie sposób było przyjąć, że koszt prywatnej rehabilitacji, którego zwrotu powódka dochodzi w niniejszej sprawie, stanowi normalne następstwo szkody w rozumieniu art. 361 k.c. Powódka po wypadku korzystała z pomocy lekarskiej i zabiegów rehabilitacyjnych w ramach refundacji NFZ. Jak wynika z zeznań świadka A. P., poniesione przez powódkę wydatki na rehabilitację obejmują zabiegi dodatkowo wykupione przez powódkę, nieobjęte skierowaniem. Biegły ortopeda wskazał, iż powódka nie wymagała usprawniania w ramach odpłatnych zabiegów. Mając to na uwadze, Sąd oddalił żądanie pozwu w zakresie zasądzenia odszkodowania w tym zakresie, jako nieudowodnione.

Żądanie zasądzenia renty znajduje oparcie w art. 444 § 2 k.c. i uzasadnione jest w trzech sytuacjach: w związku z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej, zwiększeniem się potrzeb lub zmniejszeniem widoków na przyszłość. Powódka wniosła o zasądzenie renty w kwocie po 176 zł miesięcznie, począwszy od dnia wyrokowania. Przedstawiony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy oraz przeprowadzone postępowanie, w tym opinia biegłego ortopedy wskazuje, iż roszczenie powódki o rentę z tytułu zwiększonych potrzeb związanych z kosztami opieki zasługuje na uwzględnienie. Zwiększenie się potrzeb poszkodowanego stanowi szkodę polegającą na stale powtarzających wydatkach na ich zaspokojenie, np. konieczność stałego leczenia, opieki osoby trzeciej, itp. To roszczenie powódki jest zasadne, albowiem niewątpliwie zwiększyły się potrzeby powódki, która stała się osobą wymagającą pomocy. Powódka wymaga pomocy przy wykonywaniu niektórych czynności, nie jest w stanie samodzielnie wykonywać cięższych czynności życia codziennego (dźwigania cięższych zakupów, robienia gruntownych porządków). Powódka do chwili obecnej boryka się z ograniczeniem funkcji ruchowych uszkodzonej kończyny. Mając na uwadze zakres koniecznej dla powódki opieki, kierując się opinią biegłego ortopedy, zeznaniami świadka, powódki oraz zasadami doświadczenia życiowego, przyjmując za podstawę ustalenia wysokości stawki godzinowej wynagrodzenia za świadczoną opiekę kwotę 11 zł za jedną godzinę opieki, która jawi się jako niewygórowana w świetle wiedzy powszechnej, Sąd uznał za uzasadnione przyjęcie do wyliczenia kosztów opieki sprawowanej 4 godzin w tygodniu i ok. 4 tygodnie w miesiącu, co wymaga poniesienia wydatków w kwocie 176,00 zł miesięcznie (16 godz. x 11 zł = 176,00 zł). Pomoc świadczona powódce w takim wymiarze zaspokaja jej uzasadnione potrzeby i znacznie ułatwia codzienne funkcjonowanie.

W związku z powyższym, Sąd zasądził na rzecz powódki od pozwanego rentę z tytułu zwiększonych potrzeb, na podstawie powyżej wskazanego przepisu i z powyżej wskazanych powodów, od dnia 20 lipca 2017 roku, płatną do 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności.

Zasadą prawa cywilnego jest, że dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. Zgodnie z art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek

za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 art. 481 k.c.), a od 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie.

Termin wymagalności świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia określa art. 817 § 1 k.c. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W sytuacjach wyjątkowych, jeżeli w powyższym terminie wyjaśnienie okoliczności koniecznych do ustalenia m. in. wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Obowiązek udowodnienia istnienia okoliczności z art. 817 § 2 k.c. oraz ich zasięgu obciąża ubezpieczyciela (art. 6 k.c.).

Powódka zgłosiła szkodę do Towarzystwu (...) SA, żądając zapłaty kwoty 50 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania w niesprecyzowanej wysokości. W dniu 3 września 2015 roku pozwany posiadał wiedzę o szkodzie. Termin 30 dniowy do spełnienia świadczenia na rzecz powódki przez ubezpieczyciela podmiotu odpowiedzialnego za szkodę, wynikający z treści powołanych przepisów, upłynął w dniu 2 października 2015 roku, zatem o odsetkach ustawowych od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia, Sąd orzekł od 3 października 2015 roku. Od kwoty odszkodowania sprecyzowanego dopiero w pozwie, a więc w zakresie 594,80 złotych, odsetki ustawowe Sąd zasądził od dnia 25 grudnia 2015 roku, tj. od dnia następnego po doręczeniu odpisu pozwu pozwanemu Towarzystwu (...) SA w W..

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwot o które rozszerzono powództwo tj. od kwoty 7 376 zł, Sąd zasądził od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu Towarzystwu (...) SA w W. pisma zawierającego rozszerzenie powództwa tj. od dnia 19 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty.

Dalej idące żądanie pozwu w zakresie odsetek podlegało oddaleniu.

Za bezpodstawne należy uznać żądanie pozwanego zasądzenia ustawowych odsetek od zadośćuczynienia dopiero od daty wyrokowania, jeśli krzywda pokrzywdzonego istniała i była już znana w chwili wezwania do zapłaty. Ponadto, zważyć należy, iż pozwany jest profesjonalistą, prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie ubezpieczeń. W ocenie Sądu, w toku postępowania likwidacyjnego dysponował wiedzą i środkami pozwalającymi na prawidłowe ustalenie wysokości należnych powódce świadczeń.

Sąd na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c., Sąd pozwanego (...) SA na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 3 722,36 zł należną tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, na którą to kwotę złożyła się: opłata od pozwu w części w jakiej powódka została zwolniona od obowiązku jej uiszczenia (303 zł), opłata od rozszerzonej części powództwa (2250 zł), wynagrodzenie biegłych (451,36 zł + 718 zł)

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd 2 k.p.c. zgodnie z którym Sąd może nałożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania. Powódka żądała zapłaty kwoty 57 045,97 złotych a jej roszczenie zostało uwzględnione w kwocie 55 082,80 zł, Sąd oddalił zatem powództwo jedynie co do niewielkiej części, a powódka wygrała proces w ok. 96 %. Łącznie koszty poniesione przez powódkę to 2717 zł tj. 2 400 złotych wynagrodzenia pełnomocnika z wyboru, ustalone na podstawie § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013 poz. 461 t.j.), opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz opłata od pozwu w kwocie 300 zł.

Powództwo powódki w stosunku do pozwanego Gminy M. Ł. – Prezydenta Miasta Ł. oraz w stosunku do pozwanego (...) SA w Ł. zostało oddalone w całości. W stosunku do tych pozwanych powódka jest stroną przegrywającą i na podstawie art. 98 k.p.c. powinna zwrócić pozwanym poniesione przez nich koszty procesu.

Na koszty zasądzone od powódki na rzecz pozwanego Gminę M. Ł. – Prezydenta Miasta Ł. składa się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.400 zł obliczone zgodnie z § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013 poz. 490 t.j.).

Na koszty zasądzone od powódki na rzecz pozwanego (...) SA w Ł. złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.400 zł obliczone zgodnie z § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013 poz. 490 t.j.).

Strona powodowa wnosiła wprawdzie o nieobciążanie kosztami postępowania w razie oddalenia powództwa w stosunku do niektórych pozwanych, Sąd nie znalazł jednak podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powódka nie wskazała na okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie od obciążenia jej kosztami procesu. Wytoczenie powództwa przeciwko określonej osobie wywołuje po jej stronie potrzebę podjęcia obrony własnych interesów, a poniesione w tym celu koszty ustanowienia pełnomocnika są uzasadnione. Powódka reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika mogła przeanalizować zasadność swojego roszczenia także w zakresie podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie nawierzchni w miejscu wypadku, i powinna mieć świadomość konsekwencji wynikających ze skierowania powództwa przeciwko określonemu podmiotowi.